

Περίληψη: Το 1824 είναι η χρονιά που η Ελλάδα λαμβάνει το πρώτο επαναστατικό δάνειο. Τη διαχείριση του δανείου αναλαμβάνει το φιλελληνικό κοιτάτο του Λονδίνου αλλά με έναν βασικό όρο. Τη μετατροπή της ελληνικής επανάστασης σε ένα εργαστήριο εφαρμογής φιλελεύθερων ιδεών. Διότι το κοιτάτο ελέγχεται πλήρως από τον ριζοσπαστικά φιλελεύθερο κύκλο γύρω από τον Jeremy Bentham. Οι βρετανοί φιλελεύθεροι αποφασίζουν να επενδύσουν κυρίως στον Τύπο και την Παιδεία αλλά και στο ταχυδρομείο (ως μέσο μείωσης του χρόνου διάδοσης των ιδεών). Για λόγους επίτευξης παγκόσμιας δημοσιότητας αναλαμβάνει επικεφαλής της βρετανικής αποστολής ο Λόρδος Βύρων. Όμως ο πραγματικός εκπρόσωπος του κοιτάτου είναι ένας άλλος βρετανός αριστοκράτης, ο Συνταγματάρχης Leicester Stanhope. Ο Στάνχοπ (οι Έλληνες τον ονομάζουν Στανόπ) είναι αποφασισμένος να περάσει την ατζέντα του ακόμα και σε σύγκρουση με την ελληνική Διοίκηση ή και τον ίδιο τον Μπαίρον που, επηρεασμένος από τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο, αντιλαμβάνεται το πραγματικό διακύβευμα που είναι η διεθνής αναγνώριση του Αγώνα. Η σύγκρουση θα οδηγήσει σε διάρρηξη των σχέσεων και, φαινομενικά, σε αποτυχία της βρετανικής αποστολής. Απέτυχε όμως πραγματικά; Με αφορμή αυτό το περιστατικό θα αναφερθούμε σε μια σειρά ζητημάτων όπως (α) τι σημαίνει φιλελεύθερος και τι φιλελευθερισμός στις αρχές του 19ου αιώνα; (β) γιατί η ελευθερία του Τύπου είναι τόσο σημαντική για τους φιλελεύθερους βρετανούς; (γ) πόσο χρήσιμος είναι ο Τύπος για τους Έλληνες επαναστάτες και έναν αναλφάβητο πληθυσμό, (δ) Τι πολιτική κληρονομιά αφήνει πίσω του ο Συνταγματάρχης Στάνχοπ και τι ρόλο θα παίζει αυτή στην ελληνική ιστορία;